

I - INLEIDING

Alhoewel de ezel in onze streken als nutsdier veel van zijn economisch belang heeft verloren, zou het onredelijk en verkeerd zijn te stellen dat de ezel als nutsdier waardeloos is geworden. Integendeel, de uitzonderlijke kwaliteiten die ongetwijfeld eigen zijn aan zijn soort en daarnaast door honderden generaties (meestal natuurlijke) selectie werden aangescherpt, hebben hem tot op heden voor verdwijning behoed.

Dit dier met zijn legendarisch verleden, verguisd in perioden van welstand en verheerlijkt in perioden van armoede, is evenals zijn verre broeder het paard in onze samenleving grotendeels in de hobbysfeer terecht gekomen. Maar de ezel kan meer !!

Daar waar hij in vele gebieden (ook in Europa) als nutsdier in de landbouw nog volop actief is, zijn er ook in onze samenleving andere belangrijke taken voor hem weggelegd. Door zijn uitzonderlijke goedaardigheid, zijn zachtmoedigheid en zijn (in vergelijking met het paard) rustig temperament, is hij bijzonder geschikt voor de leerschool van de jongste ruiters en amazones. Zowel in omgang, bij verzorging als bij berijden, zal hij voor het kind een rustige, betrouwbare en vooral veilige kameraad blijken.

Ook de medische wetenschap heeft deze kwaliteiten ontdekt ; op meerdere plaatsen zijn projecten gestart, waarin blijkt dat de ezel, zowel bereden, aangespannen of gewoon als gezel een grote therapeutische waarde kan hebben in het leven van minder validen, ouderlingen en langdurig zieken. Ook op de boerderij als gezel voor dieren die in afzondering dienen te verblijven, op de kinderboerderij als educatief element of inde achtertuin gewoon als kameraad zal de ezel mits een beetje aandacht en vriendschap perfect gedijen. Daar waar de vereisten zijn gestalte, kracht of snelheid te boven gaan zal hij bovendien bij kruising met het paard zijn uitzonderlijke eigenschappen in de afstamming trouw vererven.

Om al deze redenen is er voor de ezel een hernieuwde belangstelling ontstaan die heeft geleid tot een steeds grotere vraag naar evenwichtige, gezonde en aantrekkelijke ezels. Een weloverwogen aanschaf is echter niet zo eenvoudig, vooral niet wanneer het de bedoeling is zelf ook te gaan fokken.

II - PROBLEEMSTELLING

Minsten zo uitgesproken als bij andere gefokte diersoorten in België is de ezelpopulatie heteroog samengesteld en dit omwille van meerdere factoren zoals :

a) Genetische achtergrond :

Zowel uit de Nubische, Somalische als uit diverse typen van Arabische wilde afstammelingen gefokt en weer gekruist. Mede door de hoge leeftijd waarop een ezel vruchtbaar blijft, door het rustige temperament van de hengsten (waardoor castratie minder dan bij paarden wordt uitgevoerd) en door de beperkte aandacht die aan het uitzicht van de ezel werd geschonken. Bovendien werd vrij veel inteelt gefokt, dikwijls in meerdere generaties, die dan plots weer ondoordacht werden gekruist.

b) Herkomst :

Een belangrijk deel van de populatie bestaat uit geïmporteerde dieren die naargelang het klimaat, hun genetische achtergrond of het doel waarvoor ze werden ingezet belangrijk verschillen :

- grote donkere ezels uit Frankrijk en de Spaanse bergstreken
- kleine ezels uit Zuid - Oost Europa in alle schakeringen van grijs
- middelgrote ezels uit Ierland en Engeland van wit over bont tot alle schakeringen van vos en bruin.

c) Andere externe factoren :

de mens heeft van oudsher geweten dat de ezel zich kan handhaven met zo weinig voeding, beschutting en verzorging dat deze in sommige extreme situaties bijna tot nul werden herleid, dit gekoppeld aan de veelal overdreven belasting waaraan de dieren werden onderworpen heeft ongetwijfeld een natuurlijke selectie teweeg gebracht die naargelang de omstandigheden aan diverse typen een richting heeft gegeven.

Ten gevolge van de hiervoor omschreven situatie is het vandaag totaal onmogelijk om op zicht van een ezelsveulen zelfs maar benaderende prognose te maken omtrent het daaruit opgroeiende dier, laat staan het resultaat van een voorgenomen kruising te kunnen inschatten. Hierbij vergeleken is de straatkat fokzuiver !

Op zichzelf zou deze diversiteit nog niet eens zulk een probleem zijn, ware het niet dat de meest ongunstige eigenschappen zoals koehakkigheid, zwakke rug, te korte achterhand en te enge borst de indruk willen wekken dominant te vererven.

III - Doel

Gekomen in een tijdperk waarin, althans in onze streken en algemeen gezien, de voeding en verzorging van deze dieren een “ezelwaardig” minimum heeft bereikt en dikwijls zelfs overschreden, heeft ook in België een groep van ezelliefhebbers zich er onderling toe verbonden om ook in genetisch opzicht de ezelpopulatie trachten te zuiveren van en te vrijwaren voor erfelijke gebreken. Tevens zal er naar worden gestreefd sommige veel voorkomende onvolkomenheden langs erfelijke weg te verbeteren.

Daarnaast zal worden getracht door een ordening van de populatie, door registreren van de afstamming en door beoordeling van de fokresultaten de meest waardevolle exemplaren te selecteren en door weloverwogen kruisingen het product daarvan te veredelen zonder daarbij de oorspronkelijke identiteit van ieder type te verliezen. De uitvoering van dit opzet zal uiteindelijk bijdragen tot de algemene herwaardering van het ezelras.

IV – MIDDELEN

Het is duidelijk dat een dergelijk programma een solide basis en een dynamische structuur vereist die voldoende beginselvast is om het oorspronkelijk doel niet uit het oog te verliezen en genoeg flexibiliteit bezit om op ieder moment te kunnen inspelen op de noden en problemen van het ogenblik.

Het ledenbestand omvat al de werkende leden van de vzw BEV. De leiding berust bij de Raad van Bestuur van de BEV vzw verkozen uit de leden van de vereniging. Het mandaat van de bestuursleden duurt zes jaar en is hernieuwbaar.

Beslissingen van foktechnische en financiële aard worden genomen door de raad van bestuur.

Voor het bekendmaken van haar werking, haar reglementen, de resultaten van haar manifestaties e.d. zal de fokvereniging in belangrijke mate beroep kunnen doen op het tijdschrift “ ’t Ezelke” dat door BEV periodiek onder haar leden zal worden verspreid.

Voor het verzamelen van gegevens, studiemateriaal, ervaring, enz. mag BEV vzw, binnen de haar bevoegdheden, beroep doen op personen, verenigingen, officiële instanties zowel binnen- als buitenlandse, die er toe kunnen bijdragen haar doel te bereiken.

V - DE IDENTIFICATIE

A) Identificatie van gespeende veulens en volwassen dieren.

Nieuwe hengsten en merries die een aanwinst zouden kunnen betekenen voor het stamboek kunnen worden opgenomen door keuring via een daartoe speciaal georganiseerde keuring en mits voorlegging van DNA profiel.

Leden (zowel Belgische als ingezetenen van een andere EG lidstaat) die ezels in hun bezit hebben dewelke reeds in een ander erkend stamboek werden geregistreerd, kunnen deze op hun verzoek bij het Belgisch stamboek laten identificeren en registreren onder dezelfde voorwaarden als voor niet geregistreerde ezels, op voorwaarde dat de dieren zich op Belgisch grondgebied bevinden.

Daarenboven zullen deze dieren de status (Hulpstamboek, Stamboek, Publieke dekhengst e.d.) dewelke ze in het eerste stamboek reeds hebben verworven door afstamming, keuringsresultaat enz. automatisch behouden bij de registratie op voorlegging van alle daartoe nodig geachte officiële documenten. (bvb. diergeneeskundig attest, dekboek, keuringsverslag e.d.)

Het spreekt vanzelf dat, in geval de verworven status slechts tijdelijk is en afhankelijk wordt gesteld van keuringen, diergeneeskundige controles enz..., deze dieren na afloop van de geldende periode naar Belgische normen terug dienen beoordeeld en overeenkomstig de resultaten hiervan, al dan niet hun status verder behouden.

Nieuwe dieren waarvan nog geen DNA werd ingediend of die nog niet op de keuring zijn verschenen voor stamboekopname kunnen worden ondergebracht in het wachtregister (WR). Deze dieren blijven in dit register tot is voldaan aan de voorwaarden voor definitieve stamboekopname. De gebeurlijke veulens van deze dieren komen eveneens in het wachtregister. Gekende generaties voorouders in het wachtregister zijn niet van toepassing voor eventuele opname in het stamboekregister (ST of VB) zonder de voornoemde voorwaarden voor opname in het stamboek.

B) De identificatie van niet gespeende veulens

Binnen de wettelijk bepaalde termijn moet de fokker na de geboorte hiervan melding te maken bij het secretariaat van het stamboek d.m.v. een schriftelijke verklaring die volgende vermeldingen moet bevatten.

- Datum van geboorte
- Geslacht van het veulen
- Registratienummer van de moeder (voor zover bestaande)
- Registratienummer van de vader (voor zover bestaande)
- Naam, adres, telefoon van de fokker
- Alle inlichtingen die nuttig kunnen zijn voor de praktische organisatie van de identificatie.

Kortom de gegevens die op de keerzijde van de dekverklaring wordt gevraagd.

Tegelijk dienen de gevraagde administratiekosten overgeschreven op de rekening van het secretariaat.

Binnen de door de bevoegde instantie voorziene termijn zal een gemachtigd persoon ter plaatse de fysische identificatie uitvoeren door het opstellen van een fiche dewelke tenminste de gegevens bevat die voorzien zijn volgens de EEG beschikking 93/623/EEG en 2060/68/EEG van 22 december 1999.

Deze gegevens kunnen te allen tijde worden aangevuld of uitgebreid (bvb. met het nummer van de elektronische identificatie)

C) Praktische richtlijnen betreffende de aanbidding ter identificatie

De identificatie voor het stamboek gebeurt a.d.h.v. de wettelijke voorziene uitvoering vastgelegd bij KB van 16 juni 2005, namelijk de wet op de algehele identificatie van paardachtigen.

VI – INDELING VAN HET STAMBOEK

Wegens de reeds eerder aangehaalde diversiteit in typen en het opzet deze zoveel mogelijk te bewaren en wegens de uiteraard grote verschillen tussen veulens en volwassen dieren is het noodzakelijk de geïdentificeerde dieren voor wat betreft de registratie in groepen onder te verdelen.

Teneinde een logische, overzichtelijke en opvolgbare registratie te bekomen zal het stamboek worden ingedeeld in verschillende afdelingen of "registers".

Dieren die reeds zijn opgenomen in buitenlandse "erkende" stamboeken zullen in het BEV stamboek kunnen opgenomen worden in het kader van een kruisingsprogramma.

a) Naargelang de al dan niet gekende afstamming in de tweede generatie in Hoofdregister en Hulprester

b) Naargelang de ouderdom in Veulenregister en register voor Volwassen dieren

c) Naargelang de schofthoogte

In diverse met een arabisch cijfer aangeduide registers

Schofthoogte t.e.m. 89 cm	type 1
Schofthoogte van 90 cm t.e.m. 104 cm	type 2
Schofthoogte vanaf 105 cm t.e.m. 119 cm	type 3
Schofthoogte vanaf 120 cm	type 4

d) De indeling naar schofthoogte kan bij de veulens slechts onder voorbehoud geschieden. Daarom zal de aanduiding van het type in de veulenregisters tussen haakjes () geplaatst worden. Als richtinggevend element zal het type vermeld worden dat correspondeert met de schofthoogte van de moeder.

Schematische voorstelling van de hoofdafdeling :

		Jonger dan 3 jaar	Ouder dan 3 jaar	
Minstens 2 generaties afstamming gekend binnen hetzelfde type		type 1		type 1
	Veulenboek (VB)	type 2	Stamboek(St)	type 2
		type 3		type 3
		type 4		type 4
Zonder 2 generaties afstamming		type 1		type 1
	Hulpveulenboek(HVB)	type 2		type 2
		type 3	Hulpstamboek(HST)	type 3
		type 4		type 4

Het in titel “V” punt “A” vernoemde WACHTREGISTER (WR) is een nevenregister van het stamboek, en kent geen onderverdelingen in types, het is zoals de naam het zegt een wachtregister voor definitieve opname in één van de stamboekregisters. Idem geldt voor het BUITENLANDS REGISTER (BR), hierin nemen wij alle dieren op die als “niet actief” worden opgenomen met betrekking tot de pedigree.

Voor de registratie en voor de aanduiding op andere documenten wordt het inschrijvingsnummer voorafgegaan door de aanduiding van het betreffend register in hoofdletters en de aanduiding van het type door de kleine letter t met het corresponderend Arabisch cijfer, al dan niet tussen haakjes

vb. HVB(t3)nr
HST t2 nr

Nota

1) voor de ouderdomsbepaling wordt overeengekomen dat ezels, ongeacht hun geboortedatum verjaren op 1 januari van het daaropvolgend jaar (MB 23/12/92 - Art 2 § 1).

Bv. ieder veulen geboren in 1994 is 1jaar op 1/01/95
ieder ezel geboren in 1992 is 3 jaar vanaf 1/01/95

2) Voor de bepaling van de schofthoogte wordt de ezel gemeten ten vroegste op de ouderdom van 3 jaar; In twijfelachtige gevallen kan de definitieve indeling uitgesteld worden. Bij meting mag de ezel een hoefbeslag dragen van max. 6mm op het hoogst dragend gedeelte. Delen van een centimeter worden weggelaten.

3) Gecastreerde of gesteriliseerde hengsten en gesteriliseerde merries worden onder hun oorspronkelijk geslacht opgenomen, evenwel met vermelding van de ingreep die door de eigenaar of houder verplicht spontaan moet meegedeeld worden.

De modaliteiten voor mogelijke overgang van een afdeling naar een andere, en de administratieve verplichting die daaruit voortvloeien, alsmede de reglementering inzake o.a. de erkenning als dekhengst, worden in de volgende hoofdstukken nader omschreven.

VI – DE REGISTRATIE

Aan de hand van de identificatiefiche zal het secretariaat het dier inschrijven in één der registers van het stamboek overeenkomstig de gegevens van de fiche. Daarbij zullen alle op de fiche voorkomende gegevens worden overgenomen in het bestand, aangevuld met eventuele andere gegevens.

Zo zullen voor dieren, dewelke bij hun opname reeds in een ander erkend stamboek werden ingeschreven de kenletters en het nummer van het eerste stamboek worden vermeld.

De inschrijving in het register verwijst naast het volledige inschrijvingsnummer ook naar een naam. De nummering gebeurt d.m.v. een doorlopende nummerreeks, voorafgegaan door de kenletters die de betreffende afdeling of onderafdeling van het stamboek aanduiden.

Het toegekende nummer blijft onverbrekelijk met het dier verbonden, ongeacht of het dier in een andere afdeling of onderafdeling wordt opgenomen. De kenletters en symbolen daarentegen kunnen worden aangepast aan de status van het dier.

Naast de hiervoor omschreven nummering wordt het dier ingeschreven onder een naam. De naam wordt gekozen door de fokker/eigenaar. Voor veulens, geboren vanaf 1995 dient de naam te beginnen met een letter uit het alfabet dewelke door het bestuur van de vereniging is vooropgesteld en die verbonden blijft met het geboortejaar. Ieder daarop volgend jaar zal een volgende letter worden vooropgesteld. Sommige letters zullen om praktische redenen worden weggelaten. De lengte van de naam is onbeperkt.

De vereniging kan toestaan dat aan de naam tevens een stalnaam wordt toegevoegd, doch dit alleen voor veulens waarvan tenminste de moeder werd geregistreerd op naam van de houder van die stalnaam en het veulen op zijn/haar erf of als zijn/haar eigendom werd geboren.

Ook hier is voor naam samen met de stalnaam geen beperking in aantal karakters. Het gebruik van een stalnaam is onderworpen aan de voorafgaandelijke schriftelijke toelating van de vereniging die de voorwaarden daaromtrent bepaalt. Stalnaamreglement bijgevoegd in dit Technisch Reglement.

Evenals het registratienummer zijn de naam en in voorkomend geval de stalnaam onverbrekelijk verbonden en mogen onder geen enkele voorwaarde worden gewijzigd.

VII – HET STALNAAMREGLEMENT

De stalnaam (ook fokkerijnaam of stoeterijnaam genoemd) betreft een aanduiding die aan de namen van de veulens mag worden toegevoegd als een soort familienaam en die als het ware het visitekaartje is van de fokkerij waar het veulen werd gefokt.

De waarde voor een dergelijke fokkerijnaam omvat meerdere aspecten:

- 1- Voor de fokker, de houder van de fokkerijnaam :
 - * De veulens die bij hem/haar werden gefokt en verkocht kunnen binnen het stamboek zeer eenvoudig worden opgespoord indien daarvoor interesse bestaat.
 - * Daar de fokkerijbenaming (evenals de naam) onverbreekelijk met het dier verbonden blijft wordt hij ook vermeld in catalogus en uitslag van wedstrijden en keuringen zodat de producten van zijn/haar fokkerij zich duidelijk kenbaar maken.
 - * Het gebruik van een fokkerijnaam kan in sterke mate bijdragen tot de populariteit van bepaalde fokdieren (vooral hengsten) die op dat bedrijf aanwezig zijn en waarvan de gunstige eigenschappen zich manifesteren in hun afstamming.

- 2- Voor de geïnteresseerden :

Aan de hand van de stalnaam, gepubliceerd in catalogi, tijdschriften, wedstrijduitslagen e.d. kan men zich een beeld vormen van de ezelpopulatie en de fokresultaten van een bepaalde fokkerij; dit bijvoorbeeld wanneer een dier ter aankoop, of een hengst ter dekking wordt aangeboden. De te verwachten resultaten kunnen daardoor beter worden ingeschat.

Door het gebruik van stalnamen hebben meerdere fokkerijen in vee-, paarden- en huisdiersector een fabelachtige naam verworven. Andere meer onverantwoorde fokkers werden er openlijk voor aan de kaak gesteld. Het publieke karakter van de benaming staat dus ook in niet geringe mate borg voor de zorg die door de houder ervan aan zijn/haar dieren wordt besteed en de ernst waarmee de selectie wordt doorgevoerd.

De fokkerijnaam wordt gekozen door de fokker. Overwegend worden aanduidingen gebruikt die kenschetsend zijn voor een gebouw, een omgeving, een persoon of een (symbolisch) begrip.

Enkele voorbeelden :

Plaatsnamen :

- Hoeven : “Nellie Van De Spekhoeve” ,Van Het Begijnhof
- Plaatsen : “Van De Waterhoek”,Van De Molenberg
- Waterlopen : “...Van De Mottebeek”
- Straten : “...Van Het Steegje”
- Wijken of gehuchten : “...Van De Verloren Hoek”
- Dorpen of steden : “ ...Van Tielt, Van Zwankendamme,...”

Personen : “ ...Van De Kippeboer, Van De Smokkelaar”
Begrippen : “ Van De Gezonde Lucht, Van Ezelsdroom”

Iedere fokker die een stalnaam wenst te gebruiken, dient daartoe een aanvraag te richten aan het stamboeksecretariaat van BEV vzw en tegelijk de bijdrage in administratiekosten te storten op de betreffend rekening. Dit is echter éénmalig. In chronologische volgorde van ontvangst van de aanvraag worden de stalnamen ter goedkeuring voorgelegd aan de Raad van Bestuur. Tenzij de stalnaam in strijd is met de doelstellingen van BEV vzw, de algemeen aanvaarde regels van fatsoen of beledigend kan klinken voor personen of groepen van personen, wordt hij in principe aanvaard. Nochtans wanneer reeds eerder een aanvraag werd ingediend voor eenzelfde of gelijkkluidende benaming, wordt de laatst ingediende verworpen. Elke aanvaarde stalnaam wordt bij BEV vzw geregistreerd in een daartoe bestemd register. Dit register bevat :

Naam, adres en lidnummer van de fokker die de aanvraag heeft ingediend.
Fokkerijbenaming
Volgnummer van inschrijving
Datum ontvangst aanvraag

Het doel van deze registratie is de houder te beschermen tegen het gebruik van dezelfde of gelijkkluidende benamingen.

Een geregistreerde stalnaam mag alleen worden gebruikt voor eigen fokproducten, d.w.z. voor veulens waarvan ten minste de moeder geregistreerd is op naam van de houder van de stalnaam EN het veulen tevens als zijn eigendom en met zijn naam als fokker wordt geregistreerd. M.a.w. alleen veulens die op het ogenblik van identificatie nog niet gespeend zijn en die nog duidelijk zuigen kunnen aan hun naam een geregistreerde fokkerijnaam toegevoegd krijgen. Zoals reeds eerder vermeld blijft de fokkerijnaam onverbrekkelijk gedurende het ganse leven met het dier verbonden.

Zo zal een veulen, geboren in stal A en de stalnaam van A dragend, deze behouden wanneer het zal verkocht worden aan stal B. Evenwel zullen de afstammelingen die na de verkoop (en de bijhorend registratie van de mutatie) in stal B geboren worden, de stalnaam van B dragen. Ook al draagt de moeder (of beide ouders) de stalnaam van A.

Een geregistreerde stalnaam vervalt slechts wanneer de houder ervan gedurende 10 jaar geen eigen fokproducten ter registratie heeft aangeboden, of gedurende een zelfde termijn geen lid meer is van BEV. Een vervallen stalnaam mag gedurende de daaropvolgende 10 jaar niet door een andere fokker worden gebruikt tenzij mits schriftelijke toestemming van de oorspronkelijke houder.

(Nota : de eventueel nog levende dieren die drager zijn van een vervallen stalnaam blijven deze echter behouden).

De houder wiens stalnaam dreigt te vervallen (bv. door gedurende 9 jaar niet meer te fokken) kan dit verval evenwel verdagen door voor de vervaldatum zijn aanvraag te hernieuwen. Naast het feit dat een fokkerijnaam niet dubbel kan worden gebruikt is hij ook in belangrijke mate “onvervreemdbaar” in die zin dat een stalnaam die afgeleid is van de naam van een plaats, omgeving of gebouw ook onverbrekkelijk daarmee verbonden blijft.

Evenzo zal een stalnaam, afgeleid van een persoonsnaam hiermee verbonden blijven. In de praktijk betekent dit dat in het eerste geval de stalnaam veelal niet kan behouden worden bij verhuis van de houder, inzonderheid wanneer een concrete welbepaalde plaatsnaam werd gebruikt waarvan de authenticiteit kan worden aangetoond (vb : kadasterplannen, historische stafkaarten, akten, enz.). De houder kan dan, ofwel de registratie van de naam laten schrappen of hem afstaan aan een mogelijke opvolger op dezelfde plaats.

In het tweede geval (waar de naam is afgeleid van een persoonsnaam) kan de naam wel naar elders worden over gebracht, doch niet aan een andere persoon worden afgestaan (tenzij in heel uitzonderlijke gevallen).

Alleen daar waar de namen een eerder symbolische betekenis hebben zullen de hoger genoemde beperkingen zich eerder zelden voordoen. Hiermee dient dus terdege rekening te worden gehouden bij de keuze van uw stalnaam.

VIII – HET REGISTRATIEBEWIJS

Het certificaat is onlosmakelijk deel van het identificatiedocument voor geregistreerde ezels en moet alle gegevens bevatten volgens de Europese verordening 504/2008

Het uittreksel en paspoort gelden als bewijs van registratie en blijven geldig zolang het dier eigendom is van de eigenaar op wiens naam het paspoort is uitgereikt en de status van het dier niet wijzigt in die zin dat de vermeldingen achterhaald zouden zijn.

Hieronder dienen o.m. verstaan :

- 1- Het definitief buiten bezit worden gesteld van het dier.
- 2- De opname in een andere afdeling van het stamboek.
- 3- Castratie of sterilisatie.
- 4- Het veranderen van eigenaar.

In alle gevallen dient het uittreksel binnen de 30 dagen aan het secretariaat te worden gezonden met vermelding van reden. In voorkomend geval zal het exemplaar worden aangepast waar nodig.

Bij verlies of ontvreemding kan een duplicaat worden aangevraagd.

Bij slijtage of beschadiging kan een nieuw origineel worden aangevraagd, mits voorlegging van het beschadigde document.

IX – KEURING VAN HENGSTEN

Hengsten die zullen ter beschikking worden gesteld van de openbare dekdienst dienen te voldoen aan volgende voorwaarden :

- 1) De hengst moet ingeschreven zijn in één van de BEV hoofd- of nevenregisters
- 2) Zij moeten minsten 3 jaar zijn bij de aanvang van hun eerste dekseizoen (zie terzake Hoofdstuk V - nota 1)
- 3) Zij moeten vrij zijn van erfelijke gebreken en langs geslachtelijke weg overdraagbare ziekten;
erfelijke gebreken zijn :
 - dieren met slechts één testikel
 - over- of onderbijters
- 4) Zij moeten door een bevoegde jury op hun exterieur worden beoordeeld overeenkomstig de omschrijving van de standaard en ze moeten bij deze beoordeling voldoening geschonken hebben.
- 5) Van elke goedgekeurde hengst moet het DNA – profiel gekend zijn op het stamboeksecretariaat. Steekproefsgewijs kan er controle worden uitgeoefend bij veulens waarvan de afstamming wordt genoteerd.

Voor punt 3 dienen de hengsten te worden aangeboden op de door de vereniging jaarlijks ingerichte hengstenkeuring. De hengst moet voor de keuring veterinair worden gekeurd op de punten vermeld in punt 2. Een door BEV erkende dekhengst moet éénmaal in zijn leven worden goedgekeurd. Bij negatief advies van de jury op de betreffende keuring kan de hengstenhouder een herkeuring vragen op één van de door BEV erkende keuringen volgend op de hengstenkeuring. Hier geldt geen beperking in tijd.

De aanvaarding als dekhengst is geldig voor het ganse leven van de hengst.

Na afsluiting van de aanvaardingsprocedure zal de houder van de goedgekeurde hengst elk jaar nieuwe dekcertificaten kunnen aankopen. Deze dekcertificaten dienen volledig ingevuld voor wat betreft de verrichte dekkingen, voor het einde van het lopende dekseizoen aan het secretariaat teruggezonden te worden. Zonder geldig dekcertificaat worden aan een veulen geen pedigree toegekend.

Dekkingen van niet gekeurde hengsten worden eveneens erkend. De veulens voortkomend uit deze dekkingen worden enkel in het wachtregister opgenomen mits voor het vaderdier voldaan is aan de onderstaande voorwaarden a en b.

Samengevat moet een dekhengst aan drie voorwaarden voldoen.

- a- er moet op het secretariaat zich een DNA profiel van de hengst bevinden.
- b- hij moet veterinair goedgekeurd zijn.
- c- Hij moet een voldoende beoordeling hebben op model en gangen door een bevoegde jury.

Hengsten die zijn goedgekeurd in één van de erkende Europese stamboeken worden ook door BEV als dekhengst erkend, mits er op het secretariaat ook een DNA profiel kan worden voorgelegd.

Gekeurde en niet gekeurde hengsten zullen een predicaat dragen. Elk vaderdier zal worden onder gebracht in een klasse A-B-C-D of E. Deze vermelding van klasse komt alleen in het paspoort van de hengst te staan. Bij de vermelding op een pedigree staat deze klasse van de hengst niet vermeld. Voorwaarden weergegeven in artikel IX punt 1 t.e.m. 4

De klasse indeling van de hengsten heeft ENKEL EN ALLEEN te maken met GENERATIES VOORoudERS. De bestaande lijst erkende fokhengsten zoals u deze op onze website kan terugvinden blijft bestaan, dit zullen de hengsten klasse A en B vormen. De klassen C-D en E zullen niet aan deze lijst worden toegevoegd omdat ze niet door BEV gekeurd zijn.

Indeling :

Klasse E :

- vaderdier niet gekeurd en zonder gekende pedigree (voorouders).
- Dit dier is van binnen- of buitenlandse origine.
- Is nu ondergebracht in register WR (wachregister) of BR (buitenlands register)
- Vermist dit dier niet gekeurd is en ongekend qua voorouders, is het type niet gekend (t1-t2-t3-t4), dit is eigen aan register WR
- Kan na keuring maximaal naar klasse B-

Klasse D (D of D+):

- vaderdier niet gekeurd maar MET gekende pedigree (voorouders).
- Twee volledig gekende generaties wordt D+
- Enkel ouders gekend D.
- Dit dier is van binnen- of buitenlandse origine.
- Zal ondergebracht zijn in register HST(hulpstamboek) of ST (stamboek)
- Kan na keuring naar klasse B of zelfs A

Klasse C :

- vaderdier goedgekeurd doch niet BEV gekeurd pedigree bestaat uitsluitend uit dieren uit BR (buitenlands register).
- Dit dier is van buitenlandse origine (niet BEV origine).
- Zal ondergebracht zijn in register HST(hulpstamboek) of ST (stamboek)
- Kan na keuring naar klasse B.

Klasse B (B+, B of B-):

- BEV gekeurde fokhengst zonder gekende pedigree (voorouders).
- Eén volledig gekende BEV generatie wordt B+
- Eén volledig gekende niet BEV generatie wordt B.
- Zonder één volledig gekende generatie voorouders wordt B-.
- Zal ondergebracht zijn in register HST(hulpstamboek).
- Kan geen opwaardering in klasse bekomen.

Klasse A :

- BEV gekeurde VLAAMSE EZEL FOKHENGST.
- Heeft minimaal ouders en alle grootouders ingeschreven als BEV dieren op zijn pedigree.
- Zal ondergebracht zijn in register ST

X : CONTROLE VEULENS

Volgens artikel 8 §1 punt 5 op het nieuwe fokkerijbesluit moet 0,4 % van de nieuw ingeschreven veulens voor het betreffende jaar onderworpen worden aan de controle op ouderschapsbepaling via DNA volgens de geldende ICAR normen.

Bij wijze van lottrekking zal de RvB het nodige aantal veulens aanduiden uit het bestand van de geboren veulens in het betreffende jaar. Ingeval via DNA de ouders worden erkend zoals op de dekverklaring is aangegeven worden de kosten van het onderzoek integraal door BEV gedragen

Ingeval echter de ouders of één van de ouders niet overeen komen met de op de dekverklaring aangeduide ouders zal de eigenaar van het fout opgegeven dier aansprakelijk worden gesteld voor de kosten met de mogelijkheid van een bijkomende sanctie opgelegd door het stamboek.

XI : HET DEKCERTIFICAAT

XII : WEDSTRIJDEN EN PROEVEN

1) De organisatie en de deelnemingsvoorwaarden geschieden overeenkomstig de bepalingen van door BEV opgesteld in haar technisch- of huishoudelijk reglement.

2) De reglementering aangaande andere wedstrijden en proeven dan deze voor model en gangen worden in dit reglement niet bedoeld.

3) De deelname aan wedstrijden of proeven voor model en gangen is in principe facultatief. Zij hebben evenwel een dwingend karakter met het oog op bepaalde administratieve doelstellingen zoals :

* De overgang van een veulenregister naar een register voor volwassen dieren, wordt afhankelijk gesteld van de jury. Idem de overgang van een nevenregister naar een hoofdregister.

* Ere vermeldingen worden alleen toegekend ingevolge kwalificaties, behaald op officieel erkende wedstrijden of proeven, waarop de dieren al dan niet met afstammelingen werden beoordeeld.

4) De wedstrijden en proeven zijn in principe toegankelijk voor alle categorieën van dieren. Afzonderlijke wedstrijden voor ruinen, niet gekeurde of afgekeurde hengsten van 3 jaar en ouder en gesteriliseerde merries worden in dit reglement buiten beschouwing gelaten.

5) De ingeschreven dieren worden onderverdeeld naar geslacht en leeftijd overeenkomstig een dagprogramma dat voor de uiterste inschrijvingsdatum wordt bekendgemaakt aan de leden.

6) De deelname aan andere wedstrijden of proeven dan deze door de BEV ingericht of erkend is toegelaten.

Zij geeft evenwel niet het recht aanspraak te maken op enige erevermelding of publicatie van de behaalde kwalificatie.

Deze beperking geldt niet ten aanzien van wedstrijden of proeven dewelke zijn ingericht door andere officieel erkende organisaties of verenigingen die stamboeken bijhouden.

XIII- DE JURY

De jury op keuringen en wedstrijden bestaat uit één persoon of een groep van personen die aangesteld worden door BEV vzw.

De jury kan zich laten bijstaan door een secretaris en een ringmeester dewelke in voorkomend geval door de vereniging worden aangeboden. De beslissingen van de jury zijn bindend. Hiertegen is geen beroep mogelijk. Beslissingen die werden genomen als gevolg van de voorlegging van valse, onnauwkeurige of ongeldige documenten worden nietig verklaard. Deelnemers die zich weigeren te schikken naar de aanwijzingen van de jury, of deze in beledigende of onbetamelijke termen te woord staan, kunnen geschorst worden.

XIV - DE STANDAARD

Het geheel van exterieure kenmerken waaraan de ezel, steeds in de optiek van het veredelingsprogramma, moet voldoen wordt omschreven in wat we noemen "de standaard". We gaan er hierbij van uit dat er op heden geen welomschreven Belgisch ezelsras bestaat en de populatie is samengesteld uit de meest heterogene types. De hierna volgende omschrijving is dan ook in 2 delen opgesplitst.

- 1) Eigenschappen die gelden voor alle ezels (Algemeen)
- 2) Eigenschappen die meer of minder uitgesproken dienen tot uiting te komen per type.

A- Algemeen

HAARKLEED

De beharing is gelijkmatig verdeeld, voldoende dicht in de winter, fijn en glanzend in de zomer.

Alle kleuren zijn toegelaten.

HOOFD

- Kort met diepe kaak en neusbeen recht (niet bol)
- Gebit volledig ontwikkeld, noch onder noch boven voorbijtend (snoekbek - varkensbek)
- Oren middelgroot tot groot, niet te ver uit elkaar staand en attentvol naar voren gedragen. De binnenzijde dicht behaard.
- Ogen groot, donker, helder en uitdrukkingvol
- Neus en lippenpartij vooral fijn gevormd stevig en beweeglijk

HALS

Middelmatig lang - stevig - niet te slank in verhouding tot de manenkam. De aanzet aan het hoofd fijn en diep uitlopend aan de borst. Weinig onderhals.

SCHOUDER

Voldoende lang. Mag vrij steil zijn in verhouding met andere paardachtigen. Met de horizon een hoek vormend van 75 tot 80 graden. Goed aangesloten aan de borstkas.

SCHOFT

Hoeft niet uitgesproken ontwikkeld te zijn. De bovenlijn van de hals vloeiend in de rug overgaand. Een brede platte schoft is niet wenselijk.

BORST

Ruim, voldoende breed en diep met voldoende gewelfde ribben

RUG

Licht gewelfd, stevig en vooral bij de hengsten niet te lang in verhouding met de achterhand.

LENDEN

Stevig gespierd - niet ingevallen.

KRUIS

Lang, iets gebogen afhellend naar de staartinplant doch niet afvallend. Licht rondend met de heupen.

ACHTERHAND

Ruim ontwikkeld met stevige bespiering op de bil, een lange en voldoende gespierde schenkel.

BENEN

VOORAAN : Recht, geen troontreders of franse stand, geen holle knie noch bokbenigheid. De voorarm lang in verhouding tot de pijp en stevig gespierd. De pijp in verhouding kort en droog. De gewrichten fijn gebeeldhouwd zonder uitsteeksels. Het kootbeen niet te kort en een hoek van 50 ... 60 graden vormend met de horizon.

ACHTERAAN : Geen koehakkigheid noch O benen, geen sabelbenigheid noch te steile stand. Evenals vooraan een korte pijp in verhouding tot de schenkel. Het sprongewricht vormt een hoek van 70 graden met de horizon. De pijp staat loodrecht. De kootbeenderen zijn voldoende lang en geplaatst in een hoek van 50 ... 60 graden met de horizon. De benen en de gewrichten droog en fijn gebeeldhouwd.

VOETEN

Cilindrisch en goed gesloten, niet brokkelig. De hoeven mogen t.o.v. de andere paardachtigen vrij steil zijn (50 ... 60 graden t.o.v. de horizon). De voetas moet evenwel recht zijn (hoef, kroon en kootbeen moeten in elkaars verlengde liggen). De hoeven dienen recht naar voren geplaatst.

De achterhoeven mogen cilindrisch tot licht ovaal zijn. De helling van de hoof kan iets korter zijn dan vooraan.

GANGEN

Stap : Correct en vlot. De achterhoeven dienen in stap niet voor de voorhoeven geplaatst, doch wel correct in dezelfde lijn bij achteraanzicht.

Draf : Vlot en voldoende uitgrijpend vooraan met duidelijke maar niet te hoge knieactie. De voorhoeven worden recht naar voren geplaatst zonder maaien of borstelen. De achterbenen dienen voldoende ondergeplaatst met duidelijke beweging van de spronggewrichten. Een te enge of slingerende gang achteraan dient geweerd.

B - Individuele kenmerken per type

Type 1

Schofthoogte maximum 89 cm

De bouw moet zo kwadratisch mogelijk zijn.

De pijp mag niet te lang zijn in verhouding tot het bovenbeen.

Verder is dit een kleinere weergave van het type 2.

Type 2

Schofthoogte minimum 90 cm en maximum 104 cm

Gedrongen maar krachtig type met kort hoofd en iets zwaardere hals

In verhouding met de grotere types is het beenwerk iets zwaarder, de borst breder en de borstkas meer gewelfd.

Kootbeenderen mogen in verhouding tot de andere typen iets korter en steiler geplaatst zijn
Vacht vrij dicht.

Type 4

Schofthoogte Minimum 120 cm

Hoofd en hals enigszins slanker dan bij type 2, de hals voldoende lang. Schoft bij voorkeur duidelijk afgetekend, schouder lang en niet te steil. Rug sterk met voldoende lang kruis

Beenwerk fijn met voldoende lange kootbeenderen, niet te steil

Draf vlak, uitgrijpend en elastisch

Beharing fijner dan type 2

Type 3

Schofthoogte minimum 105 cm en maximum 119 cm.

Overgangstype - Harmonisch in bouw, benen en gangen.

XV - TOEVOEGING AANGAANDE WACHTREGISTER EN BUITENLANDS REGISTER

Voorwaarden (en beschrijving van) tot overgang van een dier uit het Wachtregister naar één van de hoofdregisters.

- elk dier dat beantwoord aan het fenotype van de ezel kan in dit register worden opgenomen en kan als dusdanig een stamboekpaspoort bekomen mits aan de voorwaarden van het stamboek voldaan wordt.
- Dieren uit het wachtregister worden eveneens erkend als ouderdieren van een veulen, het desgevallend veulen zal eveneens in het wachtregister kunnen worden opgenomen. Eveneens mist aan de geldende voorwaarden van het stamboek is voldaan.
- Om over te gaan van het wachtregister naar het Hulpveulenboek (HVB) of Hulpstamboek (HST) moet een dier worden gekeurd op een door BEV erkende keuring. Het desbetreffend dier kan gekeurd worden buiten wedstrijd. Is de eigenaar niet in de mogelijkheid zijn/haar dier op een keuring aan te bieden kan deze keuring voor opname in een hoofdregister tegen betaling van het op dat moment geldende tarief aan huis geschieden. Is de keuring aan huis negatief kan de aanvrager een herkeuring vragen op een door BEV erkende model en gangen. Tegen de uitspraak van deze jury is geen beroep mogelijk.
- Dieren die enkel als voorouder worden ingeschreven en in ons stamboek worden opgenomen al “niet actief” plaatsen wij in het Buitenlands Register (BR).